

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 27 Października r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

Sankt-Petersburg dnia 16 października.
(z Ruskiego Inwalida.)

Dnia 12, NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ, MARYA FEDOROWNA, raczyła przybyść szczęśliwie z Moskwy do Pawłowska.

Dnia 14 wieczorem, z okoliczności narodzin JEY CESARSKIEY MOŚCI stolica była iluminowana.

Dnia 15 NAYJAŚNIEYSY CESAR i NAYJAŚNIEYSZE CESARZOWE raczyły być w Sobotce Kazańskim, i słuchania cząsteczynnych niołów, z okoliczności szczęśliwego powrothu NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY.

St. Petersburg dnia 18 października.
(z teyże gazetv.)

Od dnia 16 bieżącego października, na rozkaz Naywyższy, przywdziana została u Dworu mała żałoba po błogosławioney i wieczney pamięci godnych, Prawowiernym CESARU JEYMOŚCI ALEXANDRZE PAWELOWICZU i CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIECIE ALEXIEJEWNE.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Kantoru Dworu, pod dniem 14 września, Panny: Alexandra *Ejler*, Alexandra *Rosset* i Marya *Bibikówna*, nayaskawiej mianowane są Trejlinami NAYJAŚNIEYSZYCH CESARZOWYCH.

Nikolajew dnia 25 września.

Zawczora w obecności Naczelnego Dowódcy floty czarnomorskiej, wice admirała *Greiga*, wielu innych osób znakomitych, przybyłych z *Odesy*, wszystkich tutejszych urzędników wojskowych i cywilnych, założony został na warstatach tutejszej admiralicyi, okręt liniowy 40 działowy. Potem spużczony był na wodę okręt 110 działowy, *Derbent*, budowany przez maystra okrętowego, *Razumowa*, podług metody *Seppinga*. (J. d. S. P.)

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 19 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pomiedzy niezliczonymi rysami miłości podanych, kto a się wgrożący niebezpieczeństwem epoce w m. r. r. b. objawiła, nie powinno być przypominane wybiecie medalu, przez pomysł i wykonanie godnego wysokiego celu, zachowującego pamięć owego niebezpieczeństwa dla nayspożniejszych pokoleń przez obrazowe przedstawienie. Jan kawaler *Lucam* został mianowicie wybić medal z nayprzedniejszego srebra wielkości złotego reńskiego, który Jan kawaler *Lampi*, syn, odznaczył podług myśli wydawcy, a Cesarsko-Królewski rytownik *Józef Lang*, tudzież *Franciszek Stuckhart* na odwrotney stronie wykonali. Treść allegoryczną dobrze wymyślonego i we wszystkich częściach wybornie wykonanego medalu jest następująca: Jedna strona wskazuje dobrane oddane popiersie dostojnego Monarchy z napisem: *Franciscus I. Orbi Conservatus* (Franciszek I, światu zachowany); strona odwrotna wystawia grupę z trzech park, z których w środku będąca chce przeciąć nie życia płochanego Oycy oyczyny, lecz jenuz opiekuńczy Austrii, wstrzymuje jej rękę

swoją prawą, lewą zaś wskazuje na słowa: *Patri parce* (darny Oycu). W przedziale widać miesiąc rok.

GALICYA I LUDOMERYA.

Lwów dnia 18 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Spieszna jazda pocztowa, nie z jednego względu wielce dogodna, w innych prowincjach Monarchii już dawno z dobrym skutkiem utrzymuje się. Teraz z naywyższego rozkazu taka sama poczta ustanowiona jest od dnia 16 b. m. między *Wiedniem* a *Otomuńcem*, *Wiedniem* a *Opawą*, i między *Wiedniem* a *Lwowem*. Bieg swój odbywać będzie regularnie co tydzień tam i nazad; a pierwszy raz z *Wiednia* do *Lwowa*, ruszy dziś, to jest we środę d. 18 października o godzinie pół do 10 w wieczór; zkąd odhyszy w drodze dwa noclegi (w *Otomuńcu* i *Tarnowie*), rano w poniedziałek (d. 23) między 7 a 8 godziną stanie tu na miejscu.

FRANCYA.

Paryż d. 16 października.

(Journal de St. Petersburg.)

Xiąże *Bordeaux* oddany został w ręce Xięcia *Rivière*, swojego guwernera. Z tey okoliczności następney dopełniono ceremonii: D. 15, Król Jmć, Delfin i Delfinowa, II. KK. WW. *Madame* tudzież Xiążęta i Xiężniczki familii Królewskiej, udali się do sali Tronowej. Gdy Król Jmć usiadł, II. KK. WW. zajęli miejsca po obu stronach Tronu; naypierwsi Urzędnicy Królestwa, Korony i Domu J. K. M. i II. KK. WW. znajdowali się na swoich miejscach.

Xiąże *Bordeaux*, prowadzony przez wice-hrabinią *Gontaut*, zbliżył się do J. K. M. Zdjęto z niego suknie, aby fakultet medyczny mógł okazać, że dostoyne dziecię żadnem kalectwem nie jest dotknięte, a po wdzianiu na siebie znów sukien, J. K. W. został oddany Xięciu *Rivière*, swojemu guwernerowi.

Król Jmć, dla okazania swojego zadowolenia Pani *Gontaut*, za starania około dostoynego wychowania, podjęte w tytule guwernantki Dzieci Francyi, mianował ją Xiężną, przez list własnoręczny.

— Król Jmć, na okazanie swojego zadowolenia P. *Rossini*, za nowe arcydzieło (*Obleżenie Koryntu*), którym wzbogacił teatr franczki, mianował go kawalerem legii honorowej.

— Zapewniają, iż *P. Abbé Cabanès* ma być przedstawiony Królowi przez Xięcia *Rivière*, dla objęcia przy J. K. W. Xięciu *Bordeaux*, obowiązków drugiego wice-nauczyciela.

— Ciekawy zbiór pomników, zakupiony w *Liwornie* przez Króla, a mający składać w *Luwrze* muzeum egipskie, sprowadzony został z *Hawre* do Paryża, bez naymniejszego uszkodzenia. Mieści się on w 117 pakach, oprócz 26 brył osobnych i ulamków.

— Strona liberalna, wychwala codziennie korzyści, jakie handel franczki ma oddnieć z niepodległości osad Hiszpańsko-Amerykańskich. Jedną okoliczność doszła do naszej wiadomości, dowodzi, że mniemane owe korzyści, jeśli mają kiedyś nastąpić, przynajmniey się dziś nie postrzegają. Dowiadujemy się z pewnego źródła, iż o-

kręgi francuzki z winem, zawinawszy do jednego z portów Kolumbijskich, nie mógł znaleźć najmniejszego odbyt. Statek angielski, ładowany po większej części blachą, znajdował się od ośmiu miesięcy w tej samej przystani i w tejże trudności. Dwa kapitanowie ułożyli się zamienić swój ładunek, podług ocenienia każdego osobna. Zamiana nastąpiła, a każdy ze statków puściwszy się pod żagle, udał się do wysp Antylskich z nowym swoim ładunkiem, gdzie miał odbyć zwykłą.

W chwili gdy otwarcie kongressu w *Panama* jest przedmiotem uwag wszystkich prawie dzienników zagranicznych, uważamy sobie za powinność, udzielić naszym czytelnikom, niektórych wyjątków z artykułu ogłoszonego przez gazetę *Quotidienne*, z okoliczności mowy *Don Manuela Lorenzo de Vidaure*, prezydenta tego zgromadzenia:

„Jestto widowisko prawdziwie dziwne i dosyć śmieszne, które nam teraz sprawił kongress w *Panama*, tak szumnie zapowiadziany. Kraje nowo utworzone, gdzie rewolucye szybko po sobie następują, gdzie rządy jedne na drugie się walą; gdzie wojna domowa zawsze jest bliską wybuchnienia; kraje nakoniec, z których ani jeden gruntownie się nie ustalił, odważają się myśleć o wojnach, mogących kiedyś między nimi wybuchnąć, i zajmują się utrzymaniem pokoju pomiędzy narodami, przed ugruntowaniem go jeszcze, pomiędzy osobami tegoż samego narodu, pomiędzy naczelnikami jednego rządu.

„Skarb ich jest próżny, a kredytu nie masz; zostają w niemożności zaspokojenia prostych długów swych pożyczek, a dumnie głoszą, iż nie zaprzędają swojej niepodległości. Wzdrygają się nazwiska wyzwoleńców, zapewne podobając raczej nazwisko zburzonych.

„Wojsko zostawiają bez żołdu i odzienia, a udają się w rozprawy przeciwko wojskom stałym.

„Rozumieją, że słowami ograniczą trwałość władzy, powierzonej jednemu człowiekowi, a jednak widzimy je przechodzącymi naprzemian z anarchii do despotyzmu, znoszącymi jarzmo jakiegos podstępny, upadającego z kolei, dla dania miejsca innemu, zuchwalszemu i przewrotniejszemu.

Wyświeciwszy w kilku przytoczeniach brak związku w języku i myślach, napełniających zagajenie *Don Manuela Lorenzo de Vidaure*, prezydenta zgromadzenia w *Panama*, autor pomienionego artykułu, przechodzi do tego, co zowią częścią istotną, t. j. do oświadczonych zamiarów. Zrazu, powiada on, mówca uważa kongress za pośrednika, obowiązującego kraje jedne dla drugich; widąc, że *P. Lorenzo* dowolnie przyznaje sejmowi władzę, o której zapewnienie mało się troszczy.... Inne propozycje, bardzo, podług niego proste, są: 1) aby rządy związkowe zapewniały sobie swoją wolność, i niepodległość; 2) aby nikomu nie powierzano innej władzy, prócz istotnie zmierzającej do celu, dla którego urząd jego ustanowiono; 3) że im większą będzie władza, tym jej trwałość bardziej ograniczoną być powinna; 4) aby ten, komu siła będzie powierzona, zależał zawsze od rozbrojonej części społeczności; 5) aby nie było wojska stałego, tylko w czasie wojny; aby ta straszliwa klęska, nie mogąca się pogodzić z porządkiem wewnętrznym społeczności, była oddalana wszelkimi usiłowaniami, jakie tylko w naszey będą mocy azgadzać się z honorem i roztropnością.

„Tak więc widzimy, iż rządy związkowe będą powinny zaręczyć sobie nawzajem wolność i niepodległość, której żaden z nich rzeczywiście nie posiada. Ze w położeniu, w którym naczelnicy wojskowi gwałtem sobie wydzierają władzę, inni zajmują się surowie słownem ograniczeniem tej władzy; tym znaczniejszym ukróceniem jej trwałości, im będzie większą. Ze tam, gdzie zbrojni ogarnęli panowanie, utrzymują z prostotą prawdziwie ciekawą, iż ich zmuszą do ulegania tym, którzy tylko rozprawiają, a są bezbronnymi. Ze nakoniec, zamyslały poważnie posta-

nowić, aby nie było wojska stałego, tylko podczas wojny....

Quotidienne tak kończy pomieniony artykuł: „Przyszła nam właśnie na myśl uwaga podówczas, gdyśmy czytali zagajenie, pełne tyłu wiadoków systematycznych, a pozbawione względów praktycznych, okazujące tak słabą znajomość ludzi i rzeczywistości spraw ludzkich: iż ilekroć się zdarzy politycznym marzeniarzom układać, a priori w swoich gabinetach projekta rządu, dla zapewnienia szczęścia ludow, można przestać na zasmianiu się z nich tylko; lecz gdy zbiegiem nieszczęśliwych okoliczności, tacy ludzie poczną wywierać pewny wpływ na los narodów, wówczas trzeba ciężko jęczeć, bo nieszczęścia, które sprawują swojemi błędnymi teoriami, są częstokroć nie równie większe, aniżeli pochodzące z namiętności i nayszałtowniejszych występków.

Paryż d. 17 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Niedawno dał Król Jmci prywatne posłuchanie Lordowi *Harrewby*, przesowi ministrów angielskich, i Hrabieju *Celles*, posłowi niderlandzkiemu przy Stolicy Apostolskiej.

Bawiący tu Pan *Canning* był wczora na obiedzie u pona Cesarsko-Rossyyskiego przy dworze naszym.

Chociaż policya wysłała ztąd blisko 60.000 robotników do miejsc pobytu ich rodzin, niższe atoli klasy mieszkańców nie mają zarobku, i zostają w nędzy, co jeszcze w wyższym stopniu panuje w *Lugunie*.

Pan *Mello*, dotychczasowy pesel portugalski przy dworze tutejszym, zwleka ciągle swój wyjazd do *Lizbony*, dla objęcia powierzonego mu urzędu ministrrowskiego.

Winobranie ukończyło się już w całej *Burgundyi*, a obfitość zbioru przewyższyła prawie trzecią częśćią nadzieję właścicieli winnic. O gatunku wina nie jeszcze z pewnością powiedzieć nie można; zdaje się jednak, iż nie wyrównywa przeszłorocznemu.

Przybyły tu półkownik peruwiański *Sauveux-Soyez*, nie jest adjutantem *Bolivar*a. Przywiózł od niego dwa listy, jeden do *Lafayetta*, a drugi do *Xiędza Pradta*, zapewniający mu pensyę.

— *Dnia 20 października.* —

Onegdaj Baron *Lalive*, przedstawił Królowi Jmci i rodzinie Jego, Kawalera *Muna Barbosa*, którego rząd Portugalski mianował sprawującym interessa przy dworze tutejszym.

Pan *Canning* miał zaszczyt bydz dzisiaj na obiedzie u Króla Jmci. Jeden z Dzienników tutejszych zawiera w tej mierze następujące uwagi: „*Karol X*, uczynił to, co *Henrykowi IV*, i naczelnikom dawney Monarchii zdawało się rzeczą zupełnie naturalną. Dopiero za *Ludwika XIV*, nastaly przepisy etykiety, bardziej azyatyckie, niż francuzkie. Dziś rano Pan *Canning* był na śniadaniu w *St. Ouen* u jednego z pierwszych rekrutników, i tegoż dnia miał zaszczyt obiadować z Królem Jmcią i Najjaśniejszą rodziną Jego w *Thulleries*.”

Lord *Cochrane*, płynąc z *Malty*, stanął dnia 13 września na kotwicy o pół mili od portu *Marsylii*. Znajdował się na małej galioce, która do niego należała, i na której było 14 podróżnych i 14 maytków. Nie pozwolono tej galioce zawinąć do portu *Marsylii*, i natychmiast wysłano statek przeciw niej. Spodziewano się jednak w *Marsylii*, iż lord *Cochrane*, chociaż sam, wysiądzie na ląd.

Wczora przed południem umarł *Talma*, sławny aktor tragiczny. Przed zgonem oświadczył powtórnie w obecności kilku osób, iż chce, aby ciało jego wywieziono prosto z mieszkania do grobu na cmentarz. Zostawił wdowę, która także dzieliła dawniej sławę jego na scenie francuzkiej; lecz słabowitość zdrowia zniewoliła ją roku 1810 do opuszczenia tego zawodu. Małżeństwo ich było bezdzietnem. Pani *Talma* nie mogła znajdować się przy zgonie męża. Konanie jego, które

tylko około godziny gtey zaczęło, było boleśnóm; sprzedającego wieczora utracił wzrok zupełnie. W noey i zrana mówił niezrozumiale. Chciał, iż według życzenia rodziny jego, ciało gdzie nabalsamowane, i dla tego pogrzeb dopiero kilka dni nastąpi.

Tutejszy *Monitor* umieścił drugi artykuł o związkach handlowych Francyi z Kolumbią i Meksykiem. Z jednej strony usiłuje usprawiedliwić wpuszczanie bander tych krajów do portów francuzkich, a z drugiej roztrząsa zapytanie, jak należy krok ten obeymuje uznanie wspomnianych krajów. Między innemi wyraża: „Czyniąc Francya to, czego bez niebezpieczeństwa dla siebie sobie nie mogła, nie miała zamysłu szkolenia Hiszpanii i jej Monarsze; nie należy do ługiey walki Hiszpanii z jej osadami, i nie rozrzuca wielkich zapytań, które zdają się bydź rozrygnionemi losem. Powszechnie panujący duch w *Carracas* i *Veracruz* nie mógł dłużej wstrzymać rządu francuzkiego od weyścia w związki handlowe z temi krajami. Jak mocnym i trwałym duch będzie, jest tajemnicą Opatrzności. Nikt nie może jej dociec. Z dwóch trzecich części nowego świata robić pewny rodzaj lazaretu, byłoby przedsięwzięciem, któregoby cała Europa trudno dokazać, a któregoby Francya sama nigdy nie ogła próbować. Upokarzałoby to przyjaciół i wrogów, gdyby zaraz instytucyi republikańskich za grożącą poczytywali. Winszujemy rządowi francuzkiemu, iż więcej pokłada ufności w Monarchii; oparty na swoim przekonaniu i dziejach, może nierównie więcej zawierzyć sile krajów monarchicznych, niż zwodniczemu pozorowi rządów republikańskich.

Odebrane tu gazety z *Filadelfii* pod d. 21 września, donoszą o klesce eskadry hiszpańskiej, która w końcu sierpnia wypłynęła z *Hawanny*. Wróciła ona z kilku okrętami, pozbawionemi masztów, a według Dzienników z *Hawanny*, dwa tylko okręty wróciły. Łatwo można było to niebezpieczeństwo przewidzieć. Nieroztropny Admirał przedsięwziął wyprawę w czasie porównania dnia z nocą, a to jeszcze do brzegów Meksykańskich, gdzie w tej porze roku panują wielkie burze, i rozbiło się mnóstwo okrętów.

ANGLIA.

London dnia 15 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Umieszczona w gazecie tutejszey *Morning-Chronicle* wiadomość o bliskim ożenieniu się *Pana Waltera Scotta*, była zawczesną, i okazała się artem niejakiego *Jeffrey*, który lubi nakłaniać do związków małżeńskich.

Pogłoska, która z Europy rozeszła się do *Norwogu-Forku*, że jakoby *Józef Bonaparte* chciał opuścić kraj Zjednoczonych Stanów północney Ameryki, znalazła tam mało wiary; czyni on owszem znaczne nakłady dla polepszenia stanu tamecznych majątkości swoich.

HISZPANJA.

Madryt d. 5 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Twierdzą za rzecz pewną, iż Król nasz skłonił się na koniec do dania nowego pełnomocnictwa *Panu Casa Flores*, postowi naszemu w *Lizbonie*, polecił mu uznać teraźniejszy rząd portugalski.

Słychać, iż jenerał *Silveira* wyjedzie do dawney Kastylii dla objęcia dowództwa nad zbiegłymi żołnierzami portugalskiemi; lecz wnosząc z doświadczenia, jakiego doznał *Pan Souza*, poseł portugalski, zdaje się podobniejszém do prawdy, iż wspomniany jenerał będzie wysłany do inney prowincyi hiszpańskiej, a zbiegli żołnierze portugalscy udadzą się w głąb Hiszpanii.

Przyczyną śpiesznego wyjazdu Hrabiego d'Espagne, jenerała, do *Walencji*, była obawa wy-

ładowania w tej prowincyi. Oficer, który z tamtąd przywiózł listy, oświadczył, iż z brzegów widziano wiele obcych okrętów.

Między ochotnikami królewskimi w *Sewilli* a jenerałem *Quesadą* zachodzą nieporozumienia; ochotnicy podali Królowi przełożenie, w którym oskarżają wspomnianego jenerała.

PORTUGALIA.

Lizbona d. 1 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Z powodu zbiegostwa gubernatora *Almeidy* i zgo półku piechoty, Królowa Rejentka wydała odezwę do woyska, napominając woyskowych wszelkiego stopnia, aby nie słuchali złe myślących. Rejentka Królowa dowiedziawszy się o wielkich opłatach i zawikłanych formalnościach, tamujących handel, tak krajowy, jako też zagraniczny, kazała jeneralnemu dyrektorowi ceł, aby przybrawszy dwóch znakomitych kupców tutejszey stolicy, jak najszybciej ułożył nową taryfę i urządzenie dla okrętów, zawijających do *Lizbony*, i podał ją do zatwierdzenia. Wyzaczyła oraz Rejentka osobną kommissyą do przejrzenia praw woyskowych.

Kapitan dowodzący w *Villamajor* odważył się ogłosić Królem Portugalii Infanta *Don Michala*. Podpółkownik *Damasceno* uciekł do Hiszpanii po nadaremne namawianiu milicyi do tego przestępnego kroku. Rejentka, jenerał major *Visconde* i Prymas arcy-biskup w *Braga*, wezwali mieszkańców, aby nie słuchali buntowniczych podszeptów. Ostatni w liście swoim pańskim wyraża między innemi: — „Nie ma artykułu w nowej ustawie, któryby naruszał świętość wiary, bezpieczeństwo tronu, prawa, wolność, własność i bezpieczeństwo narodu; owszem przywróciła ona kilka dawniejszych instytucyi monarchicznych, inne oczyściła i poprawiła stosownie do teraźniejszych potrzeb i wiadomości; inne instytucye, będące nowym jej utworem, są potrzebne dla administracyi i sądownictwa; inne wspierają swobody i pomyślność obywateli. Nakoniec ustawa ta oznacza prawa i obowiązki publicznych urzędników.”

TURCYA.

Stambuł dnia 29 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pan Straiford-Canning, poseł angielski, po- dał znowu w tych dniach notę, skłaniając Portę do weyścia w układy z Grekami.

Słychać, iż Kapitan hasza doznał kleski przy *Vourla*, i Grecy zabrali fregatę, którą *Kanaris* zapalił, a którą, gdy potem Turcy opuścili, Grecy na niej ugasił ogień. *Kanaris* został przytém mocno raniony. Hrabia *Guilleminot*, poseł francuzki, który nie dawno tu powrócił, miał bydź świadkiem tych bohaterkich czynów, i chwali bardzo waleczność mętków greckich. Turcy mieli ponieść znaczną stratę. Cała jednak ta wiadomość potrzebuje potwierdzenia.

NIEMCY.

Od brzegów Menu d. 19 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

W pewney wsi Heskiey zdarzył się niedawno smutny wypadek. Uczniowie w liczbie 14, którzy z rowu chcieli brać piasek, dla wysypania przed kościołem, z powodu uroczystości bierzmowania, i w tymże rowie bawiąc się tańcowali, zostali raptem zasypiani. Piętnasty uczeń, który będąc kulawym, nie mógł należeć do tańca, i stał przy rowie, przyniósł tę smutną wiadomość do wsi; lecz ratunek był już za późny, i tego dnia, kiedy onych uczniów miano bierzmować, 14 trumnien z ich ciałami postawiono w kościele, a po żałobnym nabożeństwie, w jednym pochowano grobie.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 26 października v. s. Roku. 1826.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, бывш. С. Петербургскаго Опекунскаго Совета симъ объявляетсѣ: что въ ономъ продается заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Майорши Александры Уракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазаря Медеръ, состоящее Вишневской Губерніи Суражскаго повѣта въ деревняхъ: Законовъ 43, Кротовъ 83, Медвѣдевъ 80, Сидорахъ 44, Климовъ 27, Напишкы 23, Юрзовкы 21, Ситинъ 18, Скеперяхъ 20, Ковержахъ изъ 121 — 85, Ковалевой 32, Будницъ 38, Ярмаковой 37, Подлянахъ 28, Ковалихъ 6, и Ситинскихъ Нивахъ 65, и всего 650, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежашею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спросеніемъ; для чего и назначены сроки торгамъ сего года въ декабрь мѣсяцъ: первый 9, второй 14, и третій 16 числа, желающіи купить имѣніе сіе, могутъ являться въ Опекунскій Советъ показанныхъ чиселъ въ присудственное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условія.

Экспедиторъ Осмоловскій.

2 Rada Opiekunicza S. Petersburgska Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszem ogłasza, iż w niej przedaje się oddany w ewikcyę i przetworzony nieruchomy majątek Majorowej Alexandry Urakiney, Podpułkownikowej Anny Weyssowey i Praporszczyka Łazarza Medera, położony w Witebskiej gubernii w Sarażkim powiecie we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiediewie 80, Sidorach 44, Klimowie 27, Natiszce 23, Jurzowce 21, Sitynie 18, Skeperach 20, Kowierzach od 121 — 85, Kowalewicy 32, Budnicy 38, Jarmakowej 37, Podlana 28, Kowalichach 6 i Sitynskich-Niwach 65, w ogóle 650 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką do nich należącą ziemią, i ze wszelkiem na niej zabudowaniem; do czego i naznaczono terminy do targów terazniejszego roku w grudniu: 1szy 9, 2gi 14, a 3ci 16; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicznej w naznaczonych terminach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Sekretarz Osmołowski.

1 Ошъ Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется, что по распоряженію его будущъ производился въ Минской Казенной Палатѣ торги сего 1826 года въ декабрь мѣсяцъ первый 13, второй 14, третій 15, и перепоржка 16 числа, на отдачу въ подрядъ поставки чрезъ весь 1827 годъ начиная съ 1 января того года, для подвѣдомственныхъ сему Приказу двухъ больницъ въ Губернскомъ городѣ Минскѣ состоящихъ: одной по отдѣленію для Военныхъ нижнихъ чиновъ въ Городскихъ казармахъ, и другой по отдѣленію для разнаго званія неимущихъ людей по Захарьевской улицѣ; всѣхъ матеріаловъ и припасовъ, какія только въ расходъ въ сихъ больницахъ употребляются — что въ сихъ больницахъ примѣрно содержится больныхъ: по отдѣленію Военному при больницѣ въ казармахъ, нижнихъ чиновъ ошъ 110, до 150, а по отдѣленію Гражданскому при больницѣ по Захарьевской улицѣ, разнаго званія людей ошъ 24, до 34, человекъ, — что на боль-

ницы сін до нынѣ полагалось въ годъ матеріаловъ и припасовъ примѣрно: на первую: до 39,755 рублей, а на вторую до 5,207, рублей ассигновками — что отдача обихъ больницъ произведена будетъ въ однѣ руки, но съ раздѣленіемъ поставокъ, или порозь каждой, какъ подрядчикъ удобнѣе для себя приметъ пожелаетъ, — что залога требуется на пятую часть цѣны примѣрно: на больницу по отдѣленію Военному казармахъ на 7,931 руб. и на больницу по отдѣленію Гражданскому по Захарьевской улицѣ на 1,042 руб. — что деньги за поставку выдаваться будутъ ошъ самаго Приказа Общественнаго Призрѣнія безъ ималѣйшаго зазрудненія — что всякія въ правильной задачѣ матеріаловъ и припасовъ зазрудненія, опираются — и что въ случаѣ желанія торговщиковъ, можетъ быть, ошъ пущена задаточная сумма достаточна по собственному залогу. По чему и благоволятъ желати на вышеозначенныя сроки являться въ Минскую Казенную Палату, въ которой торгахъ и перепоржкѣ, и ошъ того во всякое время въ Канцеляріи самого Приказа Общественнаго Призрѣнія, объявляемы будущъ кондиціи и подробности изчислительныя о матеріалахъ и припасахъ вѣдомости. Октября 21 да 1826 года.

Непрѣмѣнный Членъ Приказа и Кавалеръ С. Косшровичскій.

За Секретаря И. Юзвикевичъ.

1 Od Mińskiej Magistratury Powszechny Opieki ogłasza się, iż według jej rozporządzenia będą się odbywać w Mińskiej Skarbowej Izbie targi teraz 1826 roku w miesiącu grudniowym: 1szy 13, 2gi 14, 3ci 15 i przetarg 16, na dostawienie przez podrad na cały 1827 rok, zaczynając od 1go styczniowego tegoż roku, dla zostających pod władzą tej Magistratury dwóch lazaretów w gubernialnym mieście Mińsku położonych: jednego dla wojskowych niższych rang — mieśkiech i szarach, a drugiego dla różnych ubogich ludzi w Zacharzewskiej ulicy; wszelkich materiałów zapasów, jakie tylko do tych lazaretów są potrzebne; — że w tych lazaretach stosunkowo utrzymuje się chorzy: w lazarecie wojskowym w szarach dla niższych rang, od 110 do 150, a w lazarecie na Zacharzewskiej ulicy, różnego stanu ludzi od 24 do 34 osób — że na te dwa lazarety dotąd naznaczano na rok na materiały i zapasy, stosunkowo: na pierwszy: do 39,755 rubli, a drugi do 5,207 rubli asygnowanymi — że oba lazarety oddane będą w jedną rękę, lecz z rozdzielaniem dostawy, albo po szczególe do każdego, je podradcykom będzie dogodnie — że ewikcyja wyliczona mag się na piątą część ceny stosunkowo: na lazaret wojskowy w koszarach na 7,931 rubli, a lazaret na ulicy Zacharzewskiej na 1,042 rubli — że pieniądze na dostawę wydane będą do Magistratury Powszechny Opieki bez najmniejszego mitregi, — że wszelkie przy zdawaniu materiały i zapasów utrudnienia oddalają się — i że w zezwoleniu żądania targujących się, może być wypłaconą dostateczna zadatkowa summa pod osłoną ewikcyi. Zatem życzący zechcą przybyć na wyżej oznaczone terminy do Izby Skarbowey Mińskiej, w której przy targach i przetargu, i oшъ, prócz tego w każdym czasie w Kanclaryi Magistratury Powszechny Opieki, objawiane będą warunki i szczegóły o materiałach i zapasach wѣdomości. Dnia 21 oktobra 1826 roku.

Ciągły Członek Magistratury i Kawalerъ Kostrowicki.

За Секретаря J. Juzwikiewicz.

Wilno dnia 26 Października r. 1826 Roku.

Prenumerata.

Ogłasza się Prenumerata na dzieło poetyckie Pana K. R. w rosyjskim języku napisane, pod tytułem: *Dumy Historyczne*, z dodatkiem przypisów historycznych przez P. M. Strojewa. Przekład Polski. Prenumerować można: w Wilnie, w księgarni Józefa Zawadzkiego, w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w księgarniach: Moritza i Zółkowskiego, i w drukarni XX. Missyonarzów, tudzież u osobnych kolektorów.

Druk Polskiego przekładu rozpoczęty w drukarni XX. Missyonarzów, po trzech miesiącach od daty ogłoszenia; ukończonym będzie. Do wielu dym, dodadza się nótę do śpiewania, z towarzyszeniem Forté-Piano: Edycya ozdobna i na pięknym papierze. Cena prenumeraty złotych polskich pięć. Po wydrukowaniu, dla kosztowności wydania, cena ta podwyższoną być musi.

Dozwala się drukować dnia 25 października 1826 roku Leon Borowski Cenzor.

1. Wedle Ukazu JEJÓ IMPERATORSKIEJ MOŚCI Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

UUr. General Majorów i Kawalerówi Nikołajowi, Floty Kapitanowi L. ytenantowi Nikanorowi Andrzeja dzieciom, Arhamakowym, Półkownikowej Annie Grzegorzównie Plattiney, córkom s. p. aktualnego Radey Stanu Sieimona Aszytkowa, wdowie General Majorowej Katarzynie Kisielewoy, też Annie, Natalii i Kłopatrze A-zytkowym w pamiętnie zostającym w asystencyi właścowej; Gwardyi Kapitanowej Annie Akamowej żonie Jakowlewego, Natalii Grzegorzównie Budakównie i Rottm. Hłufire Iwanównie Matwiejowej, suksessorom zeszcłego Generala Leitnanta i Kawalera Piotra Bordakowego, Kapitanowej Działczukowej, Turczanowski-y, Leontowiczowej, Popowskiej, i dalszym suksessorom Iwana Mayborody, Stanisławowi Wysockiemu b. i Józefowi terażniejszemu Podśędkom Ziemi Wilej, Leonowi Osztorpowi Miń. Gubernskiemu Marszałkowi i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowskiej Szambellanowej, z Piszczallow Goniprowskiej Kapitanowej Mohylew., Wincentemu Saphey, Bułkiewiczowej, Franciszkowi Czowskiemu, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Generalowi woysk Ros., Maryannie z Wołodków Komarowej matce, Antoninie z Komarów Łapiney córce, i Hipolitowi Wołodźce suksessorom s. p. Felixa Wołodźki; suksessorow s. p. Felicyanny z Szczytów Świącickiej; Fiedorowi Andrzejowiczowi son Dynh-ztet, Dmitrowi Matwiejowiczowi Norbuchi-nu i Czernowemu Tytularnym Sowiet. suksessorom s. p. Serwacego Bernowicza Prezydenta, Jerzemu Niepokojczykiem b. Podkcm. Bobr., Star. Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witeb., Kazimierzowi Janowskiemu b. Ass. Borys., Janowi Orzechowskiemu woźnemu tegoż Pttu, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwyszewi kupcowi Białynickiemu, Władysławowi Sędziemu Gran., Gasprowi i Robertowi Pruszańowski, Józefowi Kapitanowi Ziemi. Ihumen, Stanisławowi Sędziemu Gran. i dalszym braciom Czarnowskim; Ignacemu i Józefowi Bułakom suksessorom zeszcłych Marszałka i Majora Bułaków, Michałowi Podkomor. i Gasprowi Prezyd. Pttu Bobruy, Kiełczewskim, Janowi Kapitanowi woysk Ross. i Jo-

zefalowi Guber. Sekretarzowi Snitkom; Sołtanowi dziedzicowi miłści Rodziejewa w powiecie Bielickim, Janowi i Antoniemu Zukowskim aktorom Malewicz w Powiecie Rohaczewskim; Abramowiczowi Ass. Bobr., Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prezyd., Józefowi Jozefatowiczowi Sędziemu, i suksessorom s. p. Kołokołowego, Urzędnikom Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu, Alexandrowi Herwantowi Chor. Mozyrskiemu, Janowi Snitce Kaznaczejowi Miń. i Kawalerowi, Janowi Wiszniakowemu Kollegskiemu Sowiet. i Kawalerowi, Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi Obywatelowi Wileń., Dawidowi Percowiczowi Kłaozce też Obywatelowi Wileń., Benjaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie i Elli suksessorom Heszela Jankielowicza Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi, i Aronowi Giecolowiczowi; Tadeuszowi Wołodźce, Hercowi i Libie Iszerowiczom Issersonom, Józefowi Świącickiemu Prezyd. Bor., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Justynowi Jozefowiczowi, Złromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi W., oraz dalszym różnego tytułu wierzytelom i pretensorom do funduszu s. p. Józefa Harasimowicza uścielającym dopominki, nie mniej do masy kredalnej dłużnikom pozw edykcyjny, przed Sądem Taxatorsko-Exdywizorskim w męjności Jozefowie w powiecie Borysów. leżący, dla ostatecznego rozbioru w dniu 15 gbra idącego roku zebrać się mający, z instancyi Ura. Wincentego Jabłońskiego jako wierzyciela zeszcłego Harasimowicza i stopień onego wyobrażającego, przy odwołaniu się do processow w różnych jurydyk. yach intentowanych, dekretów, kwietacyów, obligow, kwitów i dalszych dowodów, jakie do poszczególnych kategorii z pretensarami, wierzytelami i debitorami złożonemi przed Sądem Exdywizor. zostają; do dekretu Sądu Exdywizor. w pierwszym zjeździe zapadłego szczególnie oto: Sąd Główny Miński na mocy Senackiego Ogólnego Zebrania Ukazu, w r. 1825 julii 20 za N. 3,605 nastalego, uzdując taxę i exdywizyą funduszow s. p. Harasimowicza, z majątku leżącego i summ gotowych mającego się, między warunkami w dekrete remissyynym skreślonemi, zastrzegł pryncypalnie, aby Sąd Exdywizor. zgromadził masę majątku konkursowego; obliczył Administratorow z ich rządów; wskazał natychże administratorach odkryć się mającą na ich zaległość przez akta właściwe; uwolnił od niesłusznych pretensyow kredalny fundusz, i na powiększenie onego wskazał na debitorach pozwanych lub przez Gazety zaawizowanych za dekretami i inskrypcyami summ z procentami, aby gdzie należy o zgromadzenie i złączenie w jedno funduszu posłał komunikacyą, w rekognoskowaniu pretensyow zachował prawo, walor tranzaktów oznaczające, słowem, aby wszelkie zachodzące stosunki między masą kredalną a pretensarami rozstrzygnął. Na fundamencie jakowej remissy Sąd Exdywizor. w miesiącu maju zjechawszy, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą ułatwił; komportacyą na dzień 9 gbra do Kancellaryi Ziemskiej Mińskiej pod upadkiem pretensorstwa złożyć zalecił, i termin onęj szcściotygodniowy, a

powtórny zjazd na dzień 15 gbra idącego roku zakreslił; obżalnym niżej wyszczególnionym statucją utrzymujących się włościan i włościanek nakazał, i w tymże czasie ostatecznie rozstrzygnąć ogólne konkursowe dzieło zadeklarowawszy, przez Gazetę Moskiewską, Petersburską i Wileńską do stannosci pod upadkiem rzeczy wszystkich interessowanych osób wezwał. Przed jakowy Sąd przychodząc żalcy po uzyskanie lokaty za swą należność dekretem oczywistym Ziemstwa Mińskiego zrealizowaną, gdy z pozostałych po zeyściu Harasimowicza transaktyw nabiera informacyi, że większa część ogłaszających siebie za pretensorów do konkursowego majątku, mają proste karty, podług Ukazów 1797 xbra 18, 1812 febr. 16, 1821 xbra 5 i 1826 Naywyżey potwierdzonych, tudzież kon. 1775 r. i Ukazu Ogólnego Zebrania exdywizyą determinującego za żaden dowód u prawa przyjmować się nie mogące, ile bez wzięcia nawet na one pieniędzy powydawane, niektórzy zaś, za zadeklarowaną pomoc w interessach pobrali pod cudzym imieniem obligi, a wrzeczy samey dla obligodawcy nie uczynili korzyści, owszem zaniedbali starania, zatem dopominać się żadney za onemi summy, ni też lokaty nie mają i słusznosci. Obżalny Borowski utrzymuje do zwrotu należne obligi kondyktowe, mając tylko prawo za jednym skrypsem już dekretem utwierdzonym, pozyskać satysfakcyą; bardziej zaś na tymże dekrete upadkow oddane. Obżalni Gzowski, Butkiewiczowa, Szambelanowa Iwanowska, w stopniu Felicjanny Święciokiej jej successorowie, i dalsze osoby, zawodne na swych dłużnikach przekazawszy Harasimowiczowi należności, pobrały obligi, zatem winne są podług własnego zgodzenia się intencjonowanych processow powrócić do pierwszego stopnia, a przyjęciem na powrót narzuconych przelewow, uwolnić kredalny fundusz od swych napasnych dopominków, wzięte zaś na konto tychże przelewow summy, z wypadającymi procentami wnieść do massy kredalney; obżalni byli nad majątkiem Harasimowicza opiekunowie, obowiązani są zdać ze swych zarządow rachunek, i co się z aktow do wynagrodzenia bydz się przeświadczy, wnieść do teyże massy. Jako zaś obżalny Horwat Chor. Mozyr. za swój majątek zdał w rekruty pod imieniem swego poddanego włościanina z majątku Harasimowicza na imie Karpa Iwanowego, a obżalni Jerzy Niepokoyczycki, za dekretemi 1814 junii 2 rubli srebr. 124 kop. 11½, Tadeusz Wołodzko Szamb. 1814 febr. 19 rub. srebr. 80, successorowie Serwacego Bernowicza Prezyd. czyli wlewkodawcy, Hero i Liba Isserowiczowie Issersonowie Obywatele Wileńscy za dekretem 1816 r. junii 1 d. czer. zł. 734 zł. 9, Józef Święcioki za dekretem przeszło 8,000 rub. sr., Szmuyło Ariowicz Uciechowski za dekretem 1818 januar. 8 rub. assyg. 2,591 kop. 10 i srebrem r. 20, Justyn Jozefowicz za dekretem do 200 rub. srebr., Józef i Delicya Jozefowiczowie za dwoma inskrypcjami i dekretem czer. zł. 894 zł. 6, Józef Wysocki za obligiem rub. sr. 80, successorowie Iwana Mayborody w skutek Ukazu Ogólnego Zebrania Naywyżey utwierdzonego przeszło rubli ass. 21,000, Hirszelmanowicz Liwszyc kupiec Białynicki czer. zł. 300, tudzież dalsi dłużnicy niniejszym edyktałym pozwem zajęci, winni będąc za inskrypcjami i dekretemi znaczne summy, onych do tychczas

nieopłaci i i płacić nie życzą. Obżalni Komarowa i Lappowie, tudzież Hipolit Wołodzko, z funduszu po swym bracie Felixie Wołodzce zaspokoić obżalnych Melchiora Wańkowicza Prezyd., successorów Kołokołowego Sowiet. i Józefa Jozefowicza Sztadskiego Sowiet. byłych Urzędników Miń. Główn. Sądu 2go Depar. i ciż Urzędnicy obrócić się do tegoż funduszu są obowiązani; nadto obżalny Liwszyc będąc dłużnym czer. zł. 300 do massy, przyswiadczyć niesłuszny dopominek Kommissyi prowiant. o summe 4,000 rubli srebr. za wexlem Barkłay de Tollom wydanemi stosującą się w zupełności wyrobkiem puszczy pokwietowanemi, i do zwrotu podług assekuracyi należnemi jest obowiązany. Obżalni Pruszanowscy, Pokroszyńscy, Kielczewscy, Bułhak Marszałek, Abramowicz, Zukowscy, Przygodzki, Snitkowie i Czarnowscy, za utrzymywanych i dotąd utrzymujących się włościan winni są wynagrodzić opłacone podatki z penami, jakie z racyi ich wyyscia a utrzymywania przez obżalnych konkursowy obarczają majątek, i nadto zbonifikować ze straty z tego względu w majątku dopełnione, a włościanki za mąż za swych powydawanych poddanych z mężami i dziećmi, jak zadeterminował Ukaz, także do massy kredalney extradować i dla zdjęcia examinu na dzień 15 gbra idącego roku do majątku Jozefowa dostawić, za czas utrzymywania niewolnego prawami zaś wzbronionego włościan, za dni robocze i podatki za każdą duszę, co przez akta udowodnionym zostanie, zbonifikować. Obżalni Snitko Kaznacze i Sowietnik Wiszniakow, nabywszy 12 dusz po Stawireju przy majątku Jozefowie zapisane, gdy dotąd na swe imie skazek nie przenieśli, ani też opłacają podatkow, Remanent przeto od r. 1816 daty rewizyi do daty odłączenia na tychże duszach policzający się, na ich wespół z penami obrócić i od liczącego się remanentu majątek konkursowy uwolnić, a opłacone za też duszy podatki, na tychże nabywcach wskazać, gdy doradza słusznosc i prawo, do tego gdy obżal. Mineyka wzięwszy od zeszłego Harasimowicza na dochodzenie puszczy Dubnickiej plenipotencyą, i pozyskawszy należną Harasimowiczowi schedę przy sobie zatrzymał, przez co stał się winnym za oną podług dekretovej taxy do wynagrodzenia zarazem z wydatkiem processowym. Naostatek gdy Lewin Koenigsberg jako aktor i Dawid Percowicz Klaczka plenipotent obywateli Wileńscy za obligiem 1816 februar. 1 z terminem opłaty 1817 r. febr. 15 rub. sr. 300; pomimo wiedziony w Magistracie Wileń. i Sądzie Głównym Wremien. proceder, racją zeyścia Harasimowicza zawieszony, nie tylko zeszłemu Harasimowiczowi nie opłacili, lecz nadto ze star. Beniaminem Heszelowiczem, Chają, Riwą i Ellą successorami Heszela Jankielowicza Jerdberga i ich opiekunami Izraelem Leyzerowiczem Ginzbergiem i Aronem Giecolewiczem zmównie idąc, zamitrgżyliście napastnym processem w Magistracie Wileń. i we Wremien. Departamencie wiedzionym należność, a tak gdy ze wszystkimi obżalnymi Debitorami do massy, i pretensorami do oneyże, w jednym Exdyw. Sądzie zadeterminowaną jest rozprawa, żalcy przeto w stopniu własnym jako kredytor i w stopniu zeszłego Harasimowicza przychodząc, zakładają następne prośby dowodow ze strony żalgo złożone się mających, tak we względzie urzetelnienia do

konkursowej massy dopominku, jako też w o-
bronie teyże massy posługujących utwierdzenia,
a przez obżalnych na uszczerbek i umniejszenie
oney przedstawić się jako też urażen przynieść
się mogących usunięcia i w uwagę nieprzyjęcia,
znikczemnienia pretensyow za tranzaktami i in-
skrypcyami nieformalnemi, tak podług prawa
Statutu i Konstytucyów, jako też Ukazow przy-
mować się za dowod u Sądu niemogącemi i od-
onych funduszu konkursowego uwolnienia, wska-
zania na debitorach summ z procentami i expen-
sami należnych, do massy kredalney dołączenia
i na kredytorow przed wszystkim rozdzielenia,
również wskazania na rzecz massy summ za u-
trzymywanie włosci i straty w majątku z te-
go źródła, aktow udeterminowanych wyexpe-
diowania, świadkow i interrogatoryow od zaigo
przyjęcia, tazy rzetelney podług złożyć się ma-
jących cen na ziemię lasy i wszelkie artykuły
postanowienia, do juramentu kategorycznie po-
dać się mającego dopuszczenia, zaskutecznienia
oraz tego, o co przy poszczególnych kategor-
ach proszonym będzie, a przewodnictwem remis-
sy na niestawiających kredytorow i pretensorow
ze swemi dopominkami amissy zapisania, i we
wszystkim dekretu remissyynego uzupełnienia.

Roku 1826 mca septembra. Woźny niżej
podpisany zeznając, iż tego autentycznego pozwu
przed Sąd Taxatorsko-exdywizorski w majątności
Józefowie odbywać się mający z powództwa W.
Wincentego Jabłonskiego kopie zgodne. 1szą
JW. Ignacemu Bulhakowi Marszał. Pttu Bobroys.
i Kawal., 2gą Jerzemu Niepokoyczyckiemu b.
Podkom., 3cią W. Władysławowi Pruszanow-
skiemu, 4tą W. Robertowi Pruszanowskiemu;
5tą W. Gasprowi Kielczewskiemu na dniu 11,
6tą W. Stanisławowi Czarnowskiemu Sędziemu
Gran. Ihumen, 7mą JW. Melchiorowi Wańko-
wiczowi b. Prez. Sądu Głgo Mingo 2go Depart.
na dniu 13, 8mą Janowi Orzechowskiemu Wo-
źnemu Borysow. na dniu 23, 9tą JW. Jenerał
Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, floty Kapi-
tanowi Leyt. Nikanorowi dzieciom Andrzeja,
Arhamakowym Pułkownikowej Annie Grzego-
równie Plautiney, córkom ś. p. aktualnego Rad-
cy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Gener.
Majorowej Katarzynie Kisielowej, Annie Nata-
lii i Kleopatrze Aszytkównom, gwardyi Kapita-
nowey Annie Akamowej żonie Jakowlowego;
Natalii Grzegorzównie Bardokównie i Rotm. Hła-
fire Iwanównie Matwiejowej, successorom Pio-
tra Bardokowego Generał Leytn., Kapitanowej
Diaczenkowej, Turczanowskiej, Leontowiczowej,
Popowskiej i dalszym successorom Iwana Woy-
borody, Piszczalłow, Goniprowskiej, Butkiewi-
czowej, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Klacz-
kowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabako-
wemu Gener. W. Ross., Fiedorowi Andrzejowi-
czowi fon Dynksztet, Dmitrewu Matwiejowi-
czowi, Nalbuckinu, Czernowemu Tytul. Sowiet.,
Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witebsk.,
Hirszowi Zelmanowiczowi Liwyszycowi, Janowi i
Antoniemu Zukowskim successorom Sowiet. Ko-
łokołowego; Michałowi Mineyce, Lewinowi Koe-
nigsbergowi, Dawidowi Percowiczowi Klacze-
Beniaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie, i El-
li successorom Heszela Jerdberga, tudzież ich
opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzber-
gowi; Hercowi i Libie Isserowiczom Isersonom
mieszkańcom Wilen., Szmauyłowi Ariowiczowi

Uciechowskiemu, Zuromskiemu, Przygodzkiemu,
Mosiewiczowi, Tadeuszowi Wołodzce na dniu
24 tegoż mca jako niemającym w tey gubernii
osiadłości do drzwi Sądu Ziemskiego Minskiego
przybiłem, pierwsze zaś ośm kopijow oczywiście
wręce w mieście Mińsku popodawałem.

Alexander Lodnicki Ziem. Ptu Min. Woźny.
Roku 1826 mca septembra 24 dnia. Na
Urzędzie JEHO IMPERATORSKIEY Mosci Ziemskim
Powiatu Minskiego stanawszy osobiscie JP. Wo-
źny wyżej wyrażony, takową rellacyą podanego
pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule ak-
tykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przy-
jąłem, i że jest w księgach świadczę.

Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Min. Reg.
Dozwala się drukować Wilno 25 paździer-
nika 1826 roku Cenzor S. Zukowski.

1. Oświadczenie niżej podpisanego Jana Wa-
lentynowicza b. Sędziego Granicznego ptu Tel-
szewskiego w okoliczności takiej: nie mając o-
świadczać w prawnem stadle z Johanną z do-
mu Gielwanowskich potomstwa, zwrócił był u-
silność, ku obdarzeniu następstwem na mienie ja-
kiego mu Opatrzność przez pracę dozwoliła, bra-
terskiego syna JPana Jerzego Marcinowicza Wa-
lentynowicza. Takową usilność zaczął od edu-
cacyi własnym nakładem, w szkołach powiatowych,
później przez rok w Uniwersytecie Wileńskim,
poczem awansował na aplikacją w śledztwiennym
i kryminalnym porządku do prawa, w której po-
stał młodziem tyle, iż sprawował czynny obo-
wiązek vice Regenta w Sądzie Głównym Wileń-
skim Igo Departamentu; między pełnieniem ja-
kiego obowiązku, nayprzywiązawsza żona oświad-
czającego, wyżej poimianowana Johanna Walen-
tynowiczowa, współniczka wszelkiego zbiorowe-
go majątku, podziałem dobrą nadzieją, w na-
stępney mężowski, zapisała JPanu Jerzemu Wa-
lentynowiczowi vice Regentowi testamentem 1go
marca 1824 roku sprawionym, po jej śmierci, do
akt Grodzkich i Ziemskich powiatu Telsz. wniesio-
nym, połowę folwarku Jutkayc, w tymże po-
wiecie leżącego, za upływem dożywoocia samego
oświadczonego, i za opłatą nad weyściem we
władarstwo, rodzinie testatorki 1250 rubli srebr.
i 30 rubli assygn. w co wchodzi legacia, dla Xię-
ży Bernardynów telszewskich, oraz dobroczynna
ofiara. Przez taki zapis, stanawszy na szczeblu
przyszłego obywatelstwa, w mieysou starania, o
odpowiednie tey prorogatywie prowadzenia się,
zruynował JPan Jerzy Walentynowicz w sobie
dobre obyczaje, a oddał się złym do tyła, że nad
dostatnią służbową gażę, i ciągle od stryja,
czyniącego to oświadczenie, wsparcia za prośbami,
wszystko, co miał koło siebie, zmarnotrawił, bez-
czynności oddał się, tak dalece, iż zmusił Depar-
tament, do wydalenia ze służby kancelaryiney.
Dopiero będąc tułaczem, w niewiadomych stro-
nach, musi się utrzymywać (ile domysł radzi)
zasięganiem kredytów, na konto następującego po
stryju, i stryjence spadku. Wczem aby się nikt
niezawodził, i wrażeń zmnazających takowy spa-
dek nieprzyymował za prawdziwe, ninieyszem pu-
blicznem oświadczeniem daję wiedzieć, że na mają-
tek mój własny, zbiorowy, successorom JP. Jerzego
Walentynowicza synowca, jako zawodzącego na-
dzieje moje, mieć nie chcę, i nie naznaczę, a do po-
siadania połowy folwarku Jutkayc, bez ruchomo-
ści przez żonę moją zapisaney, ocenionej 3000

talr. holendr. albo 4000 rubli srebr. wedle warunku samego testamentowego zapisu, weysdź po zgonie moim niezdola, aż za opłatą wyżej poszczególnionę ilości 1,250 rubli srebr. i 30 rubli assygn., oraz poszliny skarbowey, na upewnienie której, Ukazem Rządu Gubernialnego Wileń. pod dniem 6]maja 1825 roku włożone, i do wiadomości Senackiej weszłe, jest zaprzeczenie, po uspokojeniu których ciężarów, będzie miał kto.kolwiek z następców oświadczającego, ważny, i pierwszy, przed innemi kredyty, do tej połowy Jutkayé, stosunek o powrót za pismami JPana Jerzego Walentynowicza, dawanych rożnocozasowie, przez oświadczającego stryja, pieniędzy, i artykułów, które zmassowane, z poprzedzającemi wartością połowy majątku Jutkayé dla JPana vice Regenta Walentynowicza zapisaną przeydą. Wdowód czego takowe oświadczenie, własnoręcznie podpisuję. Dat roku 1826 mca 8bra 12 dnia.

Jan Walentynowicz Sędzia b. Gran. ptu Telszewskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 13 dnia na Sądach Jego IMPERATORSKIEY Mości Ziemskich powiatu Telszewskiego, stawając obecnie JPan Romuald Mostowicz Adwokat w obecności samego czyniącego to świadczenie W. Jana Walentynowicza Sędziego, takowe oświadczenie do akt podał. Prezydent Ziem. Telsz. Jan Jankowski.

Aloizy Gadon Sędz. Ziem. Telszewski.

Antoni Sakowicz Ziemski Telsz. Sędzia.

Jest w Aktach świadczę Ziemski ptu Telsz. Regent Ignacy Dowkąt.

Dozwolono drukować. Wilno 25 października 1826 roku. Cenzor Symon Zukowski.

2. Niżej podpisany mam za obowiązek zawiadomić grających w Loteryę Warszawską z mojej kolekcji, że za te bilety które za cztery lub pięć klas odebrane są przeze mnie pieniądze z góry i na onych znajdują się z podpisem moim kwity, w rejestrze numerów 30tej Loteryi Warszawskiej adnotowałem, i przez list otworzysty Pana Fryderyka von Auer w stopniu moim utrzymującego dopiero Loteryę Warszawską zobowiązałem, aby niewymagając powtórney opłaty za okazaniem biletu na trzecią klasę stosownie do adnotat jemu wręczonych bilety na czwartą i piątą klasę wydał i nikomu innemu niesprzedawał, jakowe uwiadomienie do gazety połączając własnoręcznie podpisuję. Jacob Lichtenstein.

2 Romuald Ryk służąc najprzód u zeszlęgo Graffa Manuzzego a później u JW. Konstancyi z Hrabów Platerów Grafini Manuzyny Marszałkowej Powiatu Brasławskiego, w miesiącu 7brze bieżącego roku zszedł z tego świata, pozostała po nim ruchomość i papiery przyswiadcach spisane znajdujące się w majątku Belmontach w Powiecie Brasławskim Gubernii Wileńskiej; gdyby więc successorowie z prawnemi dowodami dla osiągnięcia spadku po zeszlęym Ryku do Belmont w przeciągu miesięcy szesciu przybywali, przez niniejszą awizacyą wzywa, w przeciwnym zaś razie, ruchomość i papiery w Wiedzę Dworzanskiej Powiatu Brasławskiego Opieki oddane zostaną. 1826 miesiąca 8bra 20 dnia. Takowe uwiadomienie z polecenia JW. Grafini Manuzyny podpisuję. Bernard Dowoyna Adwokat i Plenipotent.

Wolno drukować w Kuryerze Litewskim dnia 21 października 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

5 Niżej podpisany mocą rezolucyi Główn. Wileńskiej Policji będąc dellegowanym do spełnienia tradycyi za dekretem Ratusza Święciańskiego dnia 9 7bra b r., z instancyi Szymela Eliaszwicza Chabasa z przysądzeniem summy rubli srebremi 2,042 kop. 19, na Staroz. Hesse-lu i Chanie Czernuszkach oczewiście otrzymanym, zajęcia wszelkiego majątku i ruchomości pozwalającym, gdy po zejściu na tradycyą nie znalazłem majątku innego prócz towarów korzennych mających iść na satysfakcyą. przeto takowe Inwentarzem opisawszy, obwieszczęam Publiczność, że rzeczzone towary korzenne w handlu Czernuszków znaydzone a na satysfakcyą Szymela Chabasa zajęte, będą z publicznego targu na ulicy Rudnickiej w domu JW. Marszałka Ważyńskiego, łącznie z ruchomością domowych sprzętów, aż do ukończenia każdodziennie sprzedawane.

T. Królikowski Zasiadający w Policji miasta Wilna Inspektor i Kawaler.

3 Niżej podpisany mam za obowiązek uwiadomić wszystkich utrzymujących z rąk moich Loteryę Warszawską, iż cc Dzierżawca loteryi Warszawskiej P. August Depler od którego przez lat kilka miałem przysyłane bilety na loteryę Warszawską, dopiero jak się daje słyszeć przysłał takowe bilety na czwartą klasę 30 loteryi Warszawskiej do P. Fryderyka von Auer mieszkającego w Wilnie na Zamkowej Ulicy w Domie Szwarea, przeto nie będąc świadomym o przyczynie takowej zmiany, zawiadomiam wszystkich utrzymujących z rąk moich loteryę Warszawską, aby przy okazaniu biletów na 30ią klasę, i za opłatą remanentu za pierwsze rozegrane klasy, wedle wręzonego rejestru P. Auerowi, bilety na czwartą klasę brali od tegoż Pana Auera.

Jacob Lichtenstein.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszów Panien Armelii i Sylwii Kozubowskich przez Remisę Sądu Głównego Minskiego 2. Departamentu w roku 1825 7bra 30 dnia nastąpił przeznaczony, w skutek pierwotkowego swego wyroku do Miasta Powiatowego Wilejki na dniu 5 8bra idącego roku prz. bywszy; po wyexpedyowaniu Aktów i po odiluchaniu głosów produktowych, celem przygotowania się stronom do oczewistej rozprawy, czynność swoją na dzień 5 9bra terażniejszego roku odłożył, aby więc na takowy termin mający swe dopominki i pretensye do funduszu wymienionych Panien Kozubowskich ze wszelką gotowością jawili się, przez niniejszą awizacyą po raz ostatni zawiadamia; oraz że w takowym to terminie bez żadnych dalszych odkładów natychmiast po zebraniu się do namowy całą sprawę wezmie, a dla niestawających amissyą zakresli, ostrzega. 1826 miesiąca 8bra 16 dnia.

Ignacy Bucewicz b Sędzia Ziemski Powiatu Minskiego i Kawaler.

Justyn Chomski Sędzia Ziemski Powiatu Wilejskiego Exdywizor.

Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski Exdywizor.